

Талант — це праця, знання — це сила

універсум

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 1-2 (160-161) січень-лютий 2021 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

ЖДУ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА У ЦИФРАХ ТА ФАКТАХ

Консолідований рейтинг ЗВО України 2020 (порівняно з 2019 р.) Наш Університет піднявся на 32-і сходинки у рейтингу за 2020 р. та зайняв 60 місце серед 241 ЗВО України. Всі показники, які посприяли цьому, мають тенденцію до зростання.

Місце в рейтингу (241)	ЗВО	Місце в рейтингах			
		Top 200	Бал ЗНО на контракт (2019р.)	Scopus	Підсумковий бал
1 (=)	Київський національний університет імені Тараса Шевченка	2	4	1	7
59 (=)	Державний університет "Житомирська політехніка"	35 (141)	124 (140)	78 (11)	237 (=)
60 (132)	Житомирський державний університет імені Івана Франка	45 (175)	97 (13)	98 (13)	240 (175)
116 (155)	Поліський національний університет	57 (179)	190 (112)	120 (12)	367 (189)
196-197 (15)	Житомирський базовий фармацевтичний коледж	201 (=)	110 (118)	177 (110)	488 (18)
222 (14)	Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова	201 (=)	201 (=)	152 (16)	554 (16)
230-231 (new)	Житомирський медичний інститут	201	182	177	560

Місце Університету у рейтингу «Бал ЗНО на контракт» зросло на 3 позиції, порівняно з 2019 р. Така динаміка обумовлена вищим балом ЗНО та балом атестату вступників.

№	Форма власності	Назва навчального закладу
1	Приватна	Вищий навчальний заклад "Український католицький університет"
97 (13)	Державна	Житомирський державний університет імені Івана Франка
110 (118)	Комунальна	Житомирський базовий фармацевтичний коледж
124 (140)	Державна	Житомирська політехніка
190 (112)	Державна	Поліський національний університет
201	Державна	Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова

Хоча позиція Університету у даному рейтингу знизилась на 5 позицій, ЖДУ імені Івана Франка залишається лідером серед університетів Житомирського регіону.

№	Форма власності	Назва закладу освіти	Середній бал ЗНО на бюджет	Середній бал атестата	Зараховано на бюджет
1	Державна	Національний університет «Києво-Могилянська академія»	187,88 ↑1,31	10,92 ↑0,05	541 ↑22
111 (5)	Державна	Житомирський державний університет імені Івана Франка	157,44 ↑1,66	9,36 ↑0,03	361 ↑60
128 (4)	Державна	Житомирська політехніка	154,68 ↑153,07	9,15 ↑0,05	279 ↑48
187 (1)	Державна	Житомирський національний агропедагогічний університет	144,01 ↑11,03	8,55 ↑0,04	250 ↑20

Прийом абітурієнтів в 2020 р. здійснювався за **89 освітніми програмами**, з них:

- 41 освітнього рівня «бакалавр»
- 35 освітнього рівня «магістр»
- 13 освітнього рівня «доктор філософії»

У 2020 р. від абітурієнтів подано 7 898 заяв, що більше в порівнянні з минулим роком на **25,18%**.

До Університету в 2020 р. зараховано 1 578 осіб, з них **за державним замовленням – 1 035 осіб (65,6%)**:

- На **денну** форму навчання зараховано 1 333 особи: за державним замовленням **999 осіб**
- 574 ОС «бакалавр» (з них 115 на СТН)
- 412 ОС «магістр»
- 13 ОС «доктор філософії»
- за кошти фізичних та юридичних осіб – **334 особи**
- 260 ОС «бакалавр» (включаючи 18 СТН)
- 74 ОС «магістр»

- на **заочну** форму навчання зараховано **245 осіб**: за державним замовленням – 36 осіб
- 36 ОС «бакалавр» (з них 15 на СТН)
- за кошти фізичних та юридичних осіб – 209 осіб
- 57 ОС «бакалавр» (включаючи 29 СТН)
- 152 ОС «магістр».

Найбільше вступників першого (бакалаврського) рівня вищої освіти 2020 року є представниками Житомирського району – **241 осіб (32,13%)**.

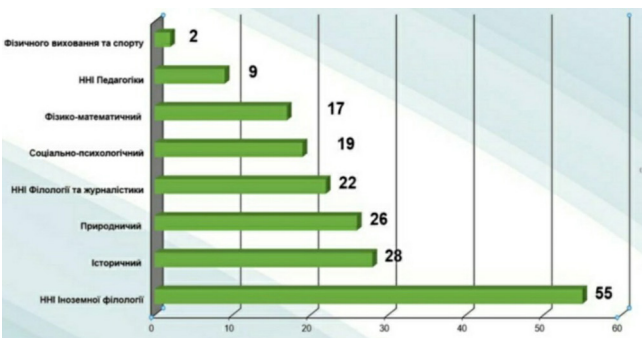
Студентами 1 курсу ОС «бакалавр» стали представники **14** областей України та м. Києва.

Найбільше з:

Хмельницької (24 особи),
Рівненської (23 особи),
Київської (12 осіб),
Вінницької (12 осіб).

Розподіл вступників 2020 року ОС «бакалавр», що навчаються за бюджетні кошти з рейтинговим балом вище **174**.

ТОП-10 спеціальностей ОС «Бакалавр» у 2020 році по подачі заяв.

№ п/п	Спеціальність (спеціалізація)	Середній конкурсний бал	Усього заяв	Заяв на бюджет
1	(081) Право	155.9	271	143
2	(053) Психологія	152.0	249	114
3	(035) Філологія германських мов та літератури (переклад включно), перша - англійська	170.6	236	172
4	(012) Дошкільна освіта	146.4	227	186
5	(061) Журналістика	159.2	209	116
6	(014) Середня освіта Українська мова і література	161.9	193	160
7	(018) Спеціальна освіта Логопедія	153.9	164	95
8	(073) Менеджмент	150.2	160	58
9	(091) Біологія	162.0	150	106
10	(014) Середня освіта Історія	160.1	142	128

Освітній процес у ЖДУ забезпечують викладачі **34** кафедр **3** навчально-наукових інститутів, **5** факультетів та такі структурні підрозділи: навчальний відділ, навчально-методичний відділ, відділ моніторингу якості освіти, відділ аспірантури та докторантури, відділ міжнародних та регіональних зв'язків, центр післядипломної освіти та довузівської підготовки.

Зараховані для здобуття ОС «магістр» у 2020 р.

Факультет/ ННІ	денна						заочна		усього	
	бюджет		контракт		усього		усього (контракт)			
	2019	2020	2019	2020	2019	2020	2019	2020	2019	2020
Філології та журналістики	45	54	15	8	60	62	0	0	60	62
Іноземної філології	49	55	17	19	66	74	47	24	113	98
Педагогіки	55	81	21	5	76	86	50	63	126	149
Історичний	29	29	0	10	29	39	6	4	35	43
Фізико-математичний	56	74	8	2	64	76	0	7	64	83
Природничий	57	62	16	3	73	65	12	8	85	73
Соціально-психологічний	36	31	34	13	70	44	23	24	93	68
Фізичного виховання та спорту	35	26	4	14	39	40	19	22	58	62
Разом	362	412	115	74	477	486	157	152	634	638

Навчання іноземних громадян

Станом на грудень 2020 року в Університеті навчається **27 студентів-іноземців**.

Країна	ОС «Бакалавр»			ОС «Магістр»		
	2018	2019	2020	2018	2019	2020
Демократична Республіка Конго	-	12	12	-	-	-
Туркменістан	15	13	11	-	-	-
Узбекистан	-	1	1	-	-	-
Єгипет	-	1	1	-	-	-
Палестина	-	-	-	-	1	1
Росія	-	-	1	-	-	-
Всього	15	27	26	-	1	1

Комісія Університету по переведенню на вакантні місця державного замовлення в 2020 р. проводила засідання **9** разів. За результатами її роботи на місця державного замовлення переведено **46** здобувачів вищої освіти та чекають дозволу на переведення **12** осіб пільгових категорій.

Переведені здобувачі вищої освіти на навчання за кошти державного фінансування в 2020 році.

Людські ресурси: кадри

Станом на 1 листопада 2020 року Університет має **672** працівників:

Студенти Університету у 2020 р. стали переможцями та призерами Всеукраїнських змагань із **14** видів спорту (кік-боксинг, спортивна гімнастика, волейбол, легка атлетика, сучасні п'ятиборства, більярд, козацький двобій, стрільба з лука, армспорт, дзюдо, спортивна аеробіка, триатлон, бокс, самбо), отримавши 19 перемог. Посівши:

- 1 місце – **11**,
- 2 місце – **8**,
- 3 місце – **2**.

Продовження на 5 стор.

Студентські проекти високо оцінені міською радою

Кінець січня приніс цікаву новину з Житомирської міської ради: там заслухали звіти студентів та викладачів нашого університету про реалізацію грантових проектів на підтримку обдарованої молоді. Було представлено два проекти – від природничого факультету та ННІ іноземної філології. Редакція вирішила більш детальніше дізнатися про ці проекти.

Цифровий гід

«Дендрологічні таємниці парку родини Шодуар» - проект колективу природничого факультету, відповідальна особа – старша викладачка кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи Людмила Васильєва. Цифровий гід у міській раді презентувала декан факультету Руслана Романюк.

Сьогодні в парку, що майже поруч з природничим факультетом, росте понад 100 цікавих видів дерев та кущів. Серед них є як поширені та звичні, так й екзотичні, які привертають увагу гарним цвітом, цікавою кроною, незвичним листям.

Проте більшість житомирян та гостей міста не знають про них нічого.

Окрім того, будуть популяризувати Шодуарівський парк серед туристів.

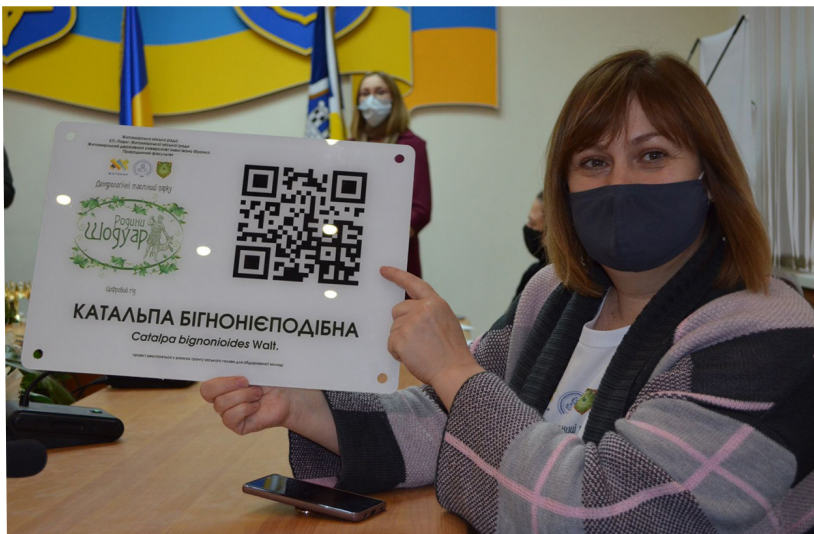
На презентацію творчий колектив природничого факультету виготовив десять табличок для найбільш цікавих рослин, що знаходяться на найбільш людній алеї парку.

Пропонуємо вам одними з перших спробувати ці таблички в дії та ознайомитись з інформацією про гіно дволопатево та горіх маньчжурський (дивись QR коди).

носії (смартфон, планшет тощо) і відтворена при бажанні дізнатися більше про ту чи іншу історичну або мистецьку пам'ятку. Пам'ятки та визначні місця, про які створено тексти у проекті – музей космонавтики, центральний корпус Житомирського державного університету імені Івана Франка, Спасо-Преображенський кафедральний собор, Свято-

з аудіо-матеріалами через web-сайт izi.travel та їх відтворення у додатку izi.TRAVEL.

На думку студентів аудіогід – надзвичайно зручна річ, бо буквально знаходиться в кишені і ним можна скористатися в будь-який момент – для цього просто потрібен мобільний телефон з Інтернетом. Користувач має змогу проклас-

Історична довідка

Родина де Шодуарів (фр. de Chaudoir) має французько-польське походження. Життя останнього потомка знатного роду, барона Івана де Шодуара сповнене легенд та домислів – хто з житомирян не чув про заховані у парку скариби чи про підземелля будинку Шодуара. Достеменно відомо, що він працював у житомирській канцелярії волинського губернатора, був почесним мировим суддею Житомирської судової мирової округи, почесним опікуном Житомирської гімназії. За рахунок особистих коштів барон утримував у місті дитячий притулок, низку релігійних та наукових, культурних та спортивних, медичних закладів, облаштував першу метеостанцію, був одним з найбільших спонсорів при будівництві бульвару (нині – Старий бульвар). Барон де Шодуар перевіз до Житомира родинну бібліотеку, картинну галерею, побудував сходи до набережної річки Тетерева, заклавав парк на березі річки та започаткував колекцію дерев з різних континентів, встановив у новому парку скульптури.

Саме тому було вирішено зробити проект «Цифровий гід "Дендрологічні таємниці парку родини Шодуар"». Молодий викладач кафедри зоології, біологічного моніторингу і охорони природи Людмила Васильєва подала його на конкурс і виграла грант міського голови для обдарованої молоді у 2020 році! Проект полягає у тому, що у Шодуарівському парку біля дерев та кущів встановлюються таблички з QR-кодами. Городяни та гості міста, які будуть прогулюватись у парку, наведуть свій смартфон на QR-код та отримають повну інформацію про дерево чи кущ, який їх зацікавив. На екрані гаджета за лічені секунди з'явиться інформація про назву дерева, його батьківщину, особливості будови і життя, практичне значення. Такі прогулянки парком будуть не лише приємними, а й пізнавальними. Автори проекту вважають, що подібні сучасні цифрові технології інформаційної складової парку сприятимуть залученню житомирян до вивчення місцевих та екзотичних видів рослин, популяризуватимуть біологію, розвиватимуть екологічну культуру житомирян та гостей міста.

Кишеньковий екскурсовод

Ще один проект, що використовує сучасні цифрові технології – «Аудіогід визначними місцями Житомира» — віртуальна екскурсія «Кишеньковий екскурсовод». Відповідальна за проект – студентка ННІ іноземної філології Олена Ліпісовецька, співвиконавці проекту – Анастасія Астрахан, студентка ННІ іноземної філології та Тарас Коновалов, студент історичного факультету. На визначних пам'ятках архітектури, мистецьких та історичних пам'ятках міста Житомира будуть розміщені таблички з QR-кодами, які подаватимуть аудіо-інформацію англійською та німецькою мовами про конкретне значиме місце. Зараз проект на фінальному етапі озвучування матеріалів.

Аудіогід – це електронна програма, яка з легкістю може бути завантажена на будь-який електронний

Михайлівський кафедральний собор, Семінарійський костел Святого Йоана з Дуклі, парк ім. барона де Шодуара, водонапірна вежа.

Ідея творчого колективу студентів полягає в створенні аудіо-тексту, який розповідатиме найважливіші та найцікавіші факти про Житомир, про архітектурні, історичні чи мистецькі пам'ятки, що будуть цікаві людям, які знаходяться в місті вперше. Текст подано двома поширеними європейськими мовами – англійською та німецькою, що дозволить туристу обрати зручний для себе варіант. QR-коди будуть розміщені на/поблизу кожної пам'ятки. Зчитавши смартфоном код, кожен матиме можливість прослухати текст про будівлю чи об'єкт.

Для створення текстів для проекту студенти опрацювали джерела, що знаходяться як у вільному доступі, так і в музеях міста. Наступні кроки реалізації проекту – обробка, редакція зібраної інформації, переклад та озвучування тексту, які здійснюватимуться студентами-організаторами проекту англійською та німецькою мовами; виготовлення QR-кодів та їх встановлення на визначених місцях; з'єднання QR-кодів

ти власний маршрут, не обмежуючи себе часовими рамками та розкладом звичайної екскурсії. Кишеньковий екскурсовод стане у нагоді не лише житомирянам, що цікавляться історією свого міста, але й приїжджим з інших міст України та іноземним туристам.

Презентації студентів нашого університету були із цікавістю зустрінуті комісією міської ради. Ольга Пашко, керуюча справами виконавчого комітету міської ради, зауважила цінність проведеної роботи: «Презентовані проекти є важливими для туристичної складової міста. Презентації викликали бажання сприяти їх продовженню. Ми — нація! Ми — достойні!».

Приємно, що серед учасників грантів міського голови є й випускники спеціальності «Видавнича справа та редагування» Анна-Луїза Полякова, яка реалізувала проект підтримки безпритульних тварин міста. У наш карантинний час за сприяння Анни-Луїзи господарів знайшли більше 60 собак та 20 кішок. Для школярів вона регулярно проводить уроки доброти.

Андрій Близнюк

КРАЩИЙ СПОРТИВНИЙ ЖУРНАЛІСТ УКРАЇНИ ПРАЦЮЄ У ЖДУ

ГРИГОРІЙ ГРИБАН — ПЕРЕМОЖЕЦЬ У XX ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ КОНКУРСІ СЕРЕД СПОРТИВНИХ ЖУРНАЛІСТІВ «УКРАЇНА ОЛІМПІЙСЬКА» У НОМІНАЦІЇ «ЗА ВІДДАНІСТЬ ОЛІМПІЙСЬКОМУ РУХУ»

Церемонія нагородження лауреатів XX Всеукраїнського конкурсу серед спортивних журналістів «Україна олімпійська» та XIV Всеукраїнського конкурсу спортивної фотографії відбулася 16 лютого за участі президента Національного олімпійського комітету України, Олімпійського чемпіона України Сергія Бубки. Зважаючи на умови карантину, традиційне зібрання відбулося у форматі відеоконференції. На обидва конкурси надійшла велика кількість робіт – понад 500 матеріалів від 54 учасників з 14 регіонів країни. Великою кількістю учасників відзначився фотоконкурс - 17 регіонів України представляли 128 фотографів, а це понад 600 світлин.

Заслужені відзнаки лауреатів конкурсів здобули представники 13 областей. Серед них у Всеукраїнському конкурсі серед спортивних

журналістів «Україна олімпійська» у номінації «За відданість олімпійському руху» лауреатом визначено заслуженого діяча науки і техніки України, академіка Національної академії наук вищої освіти України, доктора педагогічних наук, професора Житомирського державного університету імені Івана Франка Григорія Грибана.

Нагородження лауреатів відбулося 16 лютого 2021 року в НОК України Президентом Сергієм Бубкою та членами Комісії НОК України «Преса та комунікації». Переможці конкурсу були відзначені цінними подарунками та пам'ятними дипломами.

Уся франківська родина пишається заслуженою перемогою Григорія Грибана і бажаємо лауреату нових наукових і творчих перемог!

Олена Русецька

ДУМКИ БАРИСТИ З ПРИВОДУ МОВИ

«Нічого не змінилося: як обслуговували українською, так і є», «Змін, поки що, не бачу ніяких. Від слова зовсім». Частіше всього лунають саме такі слова, після набуття чинності окремих норм закону «Про забезпечення функціонування української мови як державної» від 16 січня 2021 р., зокрема, надання послуг українською мовою. Говорять, що це звичайна формальність, яка за собою суттєвих змін не несе.

Проте, певна кількість людей вважає це «катастрофічною» зміною, тиском і, взагалі, чимось таким непотрібним і ускладнюючим повсякденне життя. Але варто зауважити, що так вважають переважно ті люди, які розмовляють російською. Їм важко змінювати звичне. Всі, хто і раніше спілкувався українською мовою, не відчувають складнощів.

У одному з ресторанів нашого міста, де більшість персоналу розмовляє російською мовою, відбулося декілька казусів у зв'язку з таким нововведенням. Наприклад, адміністраторка, проводяючи відвідувачів закладу, багато разів вимовляла: «До свидання! Ой,

перепрошую, до побачення!». Гостей це лише подекуди забавляло.

Тепер цікаво спостерігати за оновленими вакансіями. Роботодавці почали вказувати у переліку вимог все частіше пункт «Обов'язково: вільне володіння українською мовою».

Працюючи у сфері обслуговування, спілкуючись постійно українською мовою, я жодного разу не стикалась навіть із проханням надавати послуги саме російською. Зазвичай, російськомовні отримувачі послуг чудово розуміють інформацію, надану українською.

«Мені здається, що для більшості зміна буде лише одна: їх змусять робити те, що треба було впровадити ще 30 років тому», - написав мій друг. Так, він абсолютно правий. Адже, маючи змогу жити у вільній незалежній державі, маючи власну мову, одну з наймилішувчніших у світі - ми повинні пишатися і популяризовувати її. Ми можемо знати безліч мов, відвідувати різні країни, проте у нас має бути - наше.

Наша мова – це наш скарб.

Марія Кучинська

29 Вступна кампанія

Абітурієнт ЖДУ
Online-помічник вступника

Форма для запитань до приймальної комісії університету
bit.ly/39IK7YS

Усе, що потрібно знати

Сервіс підтримки та супроводу вступників на освітні програми Житомирського державного університету імені Івана Франка

pk@zu.edu.ua

Додаткова інформація про вибір освітньої програми, умов вступу та користь навчання на офіційній сторінці приймальної комісії Житомирського державного університету імені Івана Франка
<https://zu.edu.ua/specialty.html>

Контакти:
(0412) 43 09 07
(096) 388 00 36
(063) 449 09 81
zu.edu.ua
t.me/zueduua
facebook.com/zu.edu.ua
facebook.com/moreuniversity
facebook.com/zduonline
facebook.com/zdumissiaassociation
instagram.com/zdu1919
"Вступ ЖДУ"

Реєстрація за посиланням
bit.ly/3scasykY

Завдання для I (дистанційного) етапу та бланки відповідей за предметами будуть розміщені на сайті університету:
<https://zu.edu.ua>
(див. вкладку Абітурієнтам)
з 08.02.2021 по 05.03.2021

Учасники II етапу, які набрали не менше 90 балів, отримають відповідний сертифікат та унікальну можливість зарахувати до 20 додаткових балів до сертифікату ЗНО з предмету олімпіади при вступі до Житомирського державного університету імені Івана Франка у 2021 році

Реєстрація учасників
25.01.2021-05.03.2021

Контактні номери для запитань:
біологія, географія: (093) 02 24 953 (096) 73 45 962
математика, фізика: (063) 96 77 492

Всеукраїнська олімпіада для школярів з природничо-математичних дисциплін

- біологія
- географія
- математика
- фізика

olimpiada2021zdu@gmail.com

ЖДУ відзначає 150-річчя Лесі Українки

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка 24 лютого відбулася Міжнародна конференція до 150-річчя від дня народження Лесі Українки «ЩОБ ДО ДУШІ ДУШЕЮ ПРОМОВЛЯТИ...» у режимі Zoom-конференції.

На пленарному засіданні прозвучали доповіді **Олени Юрчук**, доктора філологічних наук, завідувачки кафедри української та зарубіжної літератури «Людина ресентименту чи національний герой? (образ Антея з «Оргії» Лесі Українки)»; **Вікторії Штефуци**, завідувачки кафедри української мови Ніредьхазького університету (Угорщина) «Ева Грігаші – інтерпретатор поезії Лесі Українки в Угорщині»; **Володимира Даниленка**, кандидата філологічних наук, голови Київської організації Національної спілки письменників України «Проблема інтелектуального донорства в умовах поневоленого культури у драматичній поемі Лесі Українки «Оргія»; **Галини Гримашевич**, кандидата філологічних наук, завідувачки кафедри української мови «Ономастикон епістолярію

Лесі Українки»; **Дар'ї Шміло**, молодшого наукового співробітника Житомирського обласного краєзнавчого музею «І вже не говорило: чужина»; **Любові Башманівської**, кандидата педагогічних наук, доцента кафедри української та зарубіжної літератури «Епістолярна спадщина Лесі Українки як джерело вивчення життєпису письменниці» та інші.

Працювало під час конференції чотири секції, на яких розглядалися літературознавчі аспекти творчості Лесі Українки, її мовотворчість, філософський, релігійно-етичний та культурологічний аспекти творчості, постать письменниці у медіапросторі та навчально-освітньому процесі.

Багато нових фактів було висвітлено та розкрито у доповідях учасників, цікаві погляди на творчість та життя поетеси зацікавлюють й спонукають до саморозвитку.

Редакція пропонує вам у короткому викладі одну з доповідей. З повним текстом доповіді та іншими доповідями можна ознайомитись у матеріалах конференції.

ЕПІСТОЛЯРНА СПАДЩИНА ЛЕСІ УКРАЇНКИ ЯК ДЖЕРЕЛО ВИВЧЕННЯ ЖИТТЄПІСУ ПИСЬМЕННИЦІ

Епістолярій займає важливе місце в спадщині Лесі Українки. Це одне з першоджерел вивчення її життя й творчості, а також суспільно-політичної думки в українському суспільстві того часу. З епістолярію Лесі Українки дізнаємося про її друзів, однодумців, про історичних діячів, представників мистецтва, про національно-культурне життя українців. Листи містять портрети та мистецькі вподобання митців слова слов'янських і європейських літератур.

Письменниця прагнула охопити широке коло питань: події, літературні проблеми, емоційний стан. Учителю-словесник у процесі вивчення біографії Лесі Українки може використати на уроці листи письменниці як правдиві свідчення її життя й творчості, що відзначаються інформативною цінністю й творчим потенціалом. Кожен з листів висвітлює думки, настрої й почуття, які авторка переживала в певний момент, дає можливість отримати об'єктивне уявлення про світоглядні цінності письменниці, художньо-естетичні вподобання, відтворити добу, у яку жила Леся Українка, дізнатися про задум і створення

художніх творів. У цьому контексті школярі краще сприйматимуть життєпис поетеси.

Ознайомлення з біографією Лесі Українки за її листами є цікавою й незвичною формою роботи для школярів, але хочу підкреслити, що це найбільш правдивий матеріал про письменницю, її смаки, уподобання, громадсько-політичні та літературно-естетичні погляди. На уроці літератури створюється певний емоційний настрій, школярі вчаться заглиблюватись у творчу лабораторію поетеси, бачити особливості її духовного світу, а також отримують інформацію про різних культурних діячів, з якими листувалася письменниця.

Сьогодні вивчення біографії будь-якого письменника і Лесі Українки зокрема потребує наукового обґрунтування з позицій інноваційної методики. Традиційне використання хронологічних таблиць, заучування на оцінку біографій, поданих у шкільному підручнику, зменшує зацікавленість уроками літератури, їх виховну спрямованість. За такої застарілої методики нівелюється та епоха, у якій жила й творила письменниця. А використання сучасних

методик, зокрема проведення уроку за листами, є ключем до аналізу її життя, творчості, допомагає краще зрозуміти таїну написання художніх творів. Адже з вивчення біографії в школі на уроці літератури розпочинається розгляд кожної монографічної теми, тому це має стати поштовхом до зацікавлення творчістю письменника – «поменше дат, назв, другорядної інформації, а побільше цікавих епізодів з підтекстним зверненням до почуттів учнів», зокрема листів.

Вивчаючи життєпис Лесі Українки цікаво буде розглянути специфіку родинного листування письменниці, що вирізняється особливою теплою. Так, листи до родичів (зокрема до бабусі Єлизавети Іванівни, до дядька й тітки Драгоманових) Леся Українка писала ще в дитячому віці. В одному з листів до матері Леся Українка писала: «Коли б тільки швидше справжня весна настала, щоб сонця було багато» (1908) Або ж лист до родини Косачів (1909): «...У нас така чудова весна цвілі сади, фіалки навіть попідтинню скрізь синіли, – що я «воспрянула духом»... На мене зараз же впливає тепло, роблюся вдвоє здоровша».

Наголошуємо учням, що поетеса робила все, що дозволяло її здоров'я. Вона з 18 років долучилася до діяльності київської «Плеяди», готувала видання для народу – переклади з інших літератур. У зв'язку з цим писала братові Михайлу: «Нема що й казати про те, що я візьмусь тепер до роботи так, що тільки ну! Що залежатиме від мене, я все зроблю, ба – що ж мені й робити як не се! Аже, як би там не було, а література моя професія!».

У листах до родичів знаходимо цікаві факти про політичне, літературне життя України, а також інших країн. Під час подорожей до Болгарії, Італії, Єгипту, Німеччини та інших країн поетеса ретельно описувала все, що бачила.

Як писала сама поетеса, були дні, коли вона надсилала по вісім листів, у яких ділилася успіхами й невдачами, літературними задумами, коментувала свої твори, оцінювала тогочасну критику, цікавилася мистецтвом, зокрема обмінювалася думками про театральні й оперні вистави, музику, живопис тощо.

У них порушено важливі питання, що турбували літераторів у той час. В одному з листів до І. Франка вона

писала: «...наші слова стають нашими ділами і судять нас люди «по ділах наших», а над ким того фатуму нема, той базікає собі, скільки хоче, і ніхто з нього нічого не питає... Чи ж не Ви самі сказали про поетів: «Най будуть щирі, щирі, щирі!» Отут весь закон і пророки!».

Епістолярна спадщина Лесі Українки може стати вагомим джерелом вивчення біографії письменниці в школі, оскільки дозволяє розкрити особливості її духовного світу, погляди на життя, творчість, ставлення до літературного процесу й суспільного життя того часу. Вони дають багато цікавого матеріалу для розуміння її життя та творчості. Учителю, цитуючи уривки з листів, створює певний емоційний настрій, ілюструє життєвий і творчий шлях поетеси з метою проникнення в її творчу лабораторію, підвищує зацікавленість учнів літературою, можливість зрозуміти думки й почуття інших людей.

Любов Башманівська,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри української та зарубіжної літератур

ВЧЕНА РАДА

Гарною традицією стало відзначати франківців за їх професійні та особисті досягнення. Так, 29.01.2021 року, на засіданні відзначили почесною грамотою ректор університету Галина Киричук та голова вченої ради Віктор Мойсієнко урочисто, хоч і дистанційно через систему Zoom, привітали працівників з нагородами.

З нагоди Дня Соборності України Житомирська обласна державна адміністрація відзначила почесною грамотою за багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм **Мирославу КРИВОНОС**, методиста заочної форми навчання ННІ філології та журналістики, та подякою **Світлану СОКОЛОВСЬКУ**,

доцента кафедри германської філології та зарубіжної літератури..

Житомирська обласна рада за сумлінну працю, високий професіоналізм та активну життєву позицію відзначила подяками **Тетяну ВАЩЕНКО**, методиста навчально-методичного відділу, та **Інну САВЧУК**, доцент кафедри міжкультурної комунікації та прикладної лінгвістики.

Управління у справах сім'ї, молоді та спорту Житомирської міської ради та ГО «Молодіжна фундація європейських ініціатив» подякувала за роботу та прагнення глобально змінити майбутнє України в контексті надання якісних освітніх послуг **Наталії КОЛЕСНИК**,

доценту кафедри образотворчого мистецтва та дизайну, **Надії ПАВЛИК**, професору кафедри соціальних технологій.

Житомирський державний університет за бездоганну сумлінну працю, високий професіоналізм, зразкове виконання службових обов'язків та з нагоди ювілею відзначає своїх працівників. Так **Катерина ПЕЛЕСОК**, сторож навчального корпусу №1, нагороджена нагрудним знаком «Слава ЖДУ». Почесними грамотами відзначені:

Ганна ТАРАСЕНКО, прибиральник службових приміщень бібліотеки;

Володимир ЛИТНЬОВ, доцент кафедри дошкільної освіти та педагогічних інновацій;

Марія МАСЛОВСЬКА, комендант гуртожитку №3;

Олександр ГОЛЯЧЕНКО, робітник, зайнятий ремонтом та обслуговуванням водопровідних та каналізаційних систем гуртожитку №4;

Зінаїда ПЕТРАКІВСЬКА, прибиральник службових приміщень бібліотеки спорткомплексу;

Ганна ЛУПША, прибиральник службових приміщень гуртожитку №2;

Олена АНТОНОВА, завідувач кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами;

Олександр БОРЕЙКО, доцент кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами;

Світлана СОКОЛОВСЬКА, доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури;

Регіна ВАСИЛЬЄВА, доцент кафедри фізики та охорони праці;

Сергій НІКОЛАЄНКО, старший викладач кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи;

Світлана ВИСКУШЕНКО, доцент кафедри англійської філології та зарубіжної літератури;

Ірина КОЦЮБА, старший викладач кафедри екології та географії.

Прийміть наші щирі вітання!

Прес-служба університету

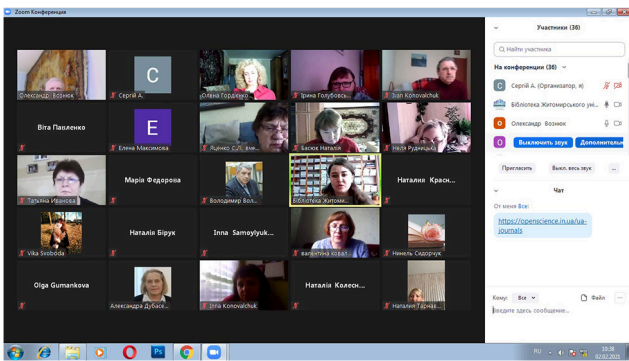

Публікаційна активність викладача

Розвиток інформаційних технологій щодо організації міжнародних наукометричних баз даних породжує нові можливості і завдання в сфері освітньої та наукової діяльності у вищій школі України. Одним з напрямів цієї діяльності є визначення узагальненої оцінки якості та результатів наукових досліджень окремого вченого, кафедри, університету і закладів вищої освіти в цілому. Публікаційна активність останніми роками є однією з найважливіших складових при оцінюванні (складанні рейтингів) університетів і наукових установ.

Для оцінювання результативності наукової діяльності університету важливе місце відводиться наукометрії – напряму досліджень, що вивчає когнітивні комунікації в науці за частотою цитувань наукових робіт та їхніх авторів. Завданням наукометричних баз даних є дослідження публікаційної активності та цитованості авторів наукових праць. Для кожного науковця важливим є підвищення індексу

цитувань його праць; постійне і тривале їх зберігання; збереження авторських прав; збільшення затребуваності результатів їх досліджень; підвищення позицій у рейтингах.

Якщо подивитися на університети, що входять в топ-100, топ-200 за основними міжнародними рейтингами, то можна побачити, що всі вони є дослідницькими університетами. І це не випадково, оскільки найбільше балів для просування в цих рейтингах дає наукова діяльність університету, яка вимірюється, насамперед, кількістю і якістю публікацій. Показники публікаційної

активності стали найважливішими критеріями в оцінці роботи університетів в цілому і окремих НПП. Тому важливим критерієм є те, що кожен НПП повинен оновлювати свій

профіль та обов'язково місце афіліації - вказувати Житомирський державний університет імені Івана Франка. Створення та редагування профілів в Google Академія, ORCID, ResearcherID (інформація розміщена на сайті бібліотеки за посиланнями: <https://library.zu.edu.ua/nauk.html>; https://www.youtube.com/watch?v=vBgZ_nJXuN8), ознайомлення з оновленим переліком українських журналів, які індексуються в міжнародних наукометричних базах Scopus та/або Web of Science Core Collection (перегляд за посиланням – <https://openaccess.in.ua/ua-journa>). Саме ці нагальні питання обговорювалися на вебінарах, проведених у січні-лютому бібліотекою університету.

Олена Гриценко,

СЕРГІЙ ЖАДАН: «ЩОБ ТВОРИТИ, ТРЕБА ДИХАТИ КОСМОСОМ!»

У сучасні карантинні реалії люди настільки звикли сидіти вдома, що будь-яка вилазка стає приємною пригодою. Не менш цікаву пригоду жителям Новоград-Волинська вирішив влаштувати головний редактор газети «Звєгель» Олег Брюханов. Він запросив талановитого Сергія Жадана познайомитися з містом, почитати поезію прихильникам і відповісти на запитання читачів.

Літературний вечір відбувся 17 лютого, коли на землю спустилися перші сутінки, у місто через всі погодні перепади приїхав поет сучасності, музикант, радіоведучий Сергій Жадан. У Будинку Рад поет читав вірші про кохання, свободу, карантинні реалії, снігові перементи тощо. Сергій оголював власну душу перед містянами, аби ті змогли відчутти трепет поезії.

Жадан понад годину відповідав на запитання, багато жартував, ділився власними планами на майбутнє. Він розповів, що його книга «Новий пропис» номінована в американському конкурсі на «Кращу перекладну книгу року», тривають зйомки фільму за романом «Дике поле», готується матеріал до нового фільмування.

Не обійшло стороною обговорення специфіка його роботи на «Радіо НВ», де Сергій веде авторську програму під назвою «Говорить Жадан». У прямому ефірі він зустрічається з цікавими відомими особистостями

України та обговорює з ними актуальні теми.

Поет розповідав не лише про вірші, а й про музику, яку виконує зі своїм гуртом «Жадан і Собаки», поділився секретом своєї різнопланової творчості: «Щоб творити, треба дихати космосом!». Сергій з сумом розказав про свої фанатські страждання, бо «не пережив розвал харківського «Металіста»». Він не тільки дивиться футбол і пише про нього вірші, а й грає у футбольній команді українських письменників. Майстри слова назвали свою команду «Маруся» і відстоюють творчу честь.

Питання від присутніх сипалися протягом всього літературного вечора. Жителі Новограда-Волинського не хотіли відпускати Сергія Жадана. А на завершення зустрічі автор прочитав «Гриби Донбасу». На такій ноті приємна літературна пригода завершилася в Лесиному місті.

Інна Жур

Віра чи мода?

З 1990-х років та особливо у XXI столітті в Україні поширився звичай чи не масового купання на Водохреще в ополонці: пройти випробування, змити з себе гріхи, прислужитися перед Господом. Чоловіки та жінки, хлопчак та дівчатка у плавках, купальниках чи якийсь інший одязі лізуть у крижану воду, викликаючи захоплення у своїх боязких друзів.

Пірнаючи у зимову воду, вони, за їхнім переконанням, виконують свій обов'язок перед Господом. Проте Помісна церква України має протилежну думку – «занурення в ополонку ніколи не замінить таїнств сповіді і причастя. Вода не змиває гріхів, тому що гріх – це не зовнішня проблема, а внутрішня хвороба душі і, щоб зцілитися від неї, потрібно її спочатку виявити, від щирого серця показатися і змінитися з допомогою Божою».

Церква неодноразово зауважувала, що омовіння в ополонці на Водохреще жодним чином не веде до духовного очищення і не змиває гріхи. Людям важливо розуміти, що суть християнського свята зовсім в іншому і не варто плутати його з модою, забобонами або марновірством. Не варто лізти в освячену воду своїм брудним тілом.

Окрім того, дослідники українського

побуту, історики, етнографи стверджують, що в українського народу традиційних масових пірнань в крижану воду з нагоди свята Хрещення Господнього не було. У жодному історичному документі чи літо-

писі, в дослідженнях про традиції козацької України чи спогадах людей старшого віку таке явище не згадується.

Цей звичай має сучасне походження, дослідники пов'язують його з поширеними у 1990-х роках у Російській Федерації

ідеями загартування крижаною водою, обтирання тіла снігом чи обливання його водою після парної. Тому пірнання на Богоявлення – ніщо інше як моржування, елемент здорового способу життя.

Точку зору Церкви прокоментував отець Віктор з церкви святого Михаїла (с. Кам'янка, Новоград-Волинського району). «Якщо відштовхуватися від православної віри, то ніхто ніколи не занурювався в ополонку на Водохреще. Завжди святити воду та брали її лише пити.

Зараз в тому, щоб у свято зануритися в ополонку ніхто нічого поганого не вбачає. Але ж насправді від занурення в холодну воду гріх не зникає.

Найчастіше люди думають, що прийшов, попросив прощення і все пройшло, але ж так не буває. Багато хто наважується на цей крок з щирої віри й тоді реально людині стає краще.

За допомогою віри може бути зцілення, бо це – важливий день, у який прийняв Хрещення Господь. Але, щоб прощалися гріхи, то однозначно ні. Для їх прощення потрібне щире покаяття і сповідь.

Православна Церква не забороняє пірнати в зимову воду, це право і вибір кожного».

Андрій Близнюк, Інна Жур

Оновлені аудиторії

Співробітники господарської частини нашого університету власними силами виконали якісний ремонт у рідних стінах закладу. У процесі були задіяні електрики, столяри, слюсарі та технічні працівники. Процес перевтілення відбувся за власні кошти університету.

«Ремонтні роботи були запланованими. Їх реалізація почала відбуватися ще з вересня. Ми поступово, маленькими кроками добилися бажаного результату», - поділився з нами командант корпусу Віктор Галагуз.

Спочатку було зроблено капітальний ремонт в аудиторії № 215 та № 213, згодом, за період зимових канікул, були завершені роботи в аудиторіях № 211 та № 214. Наголошую: було виконано не косметичний ремонт, а тотальне перевтілення. Під час ремонту була пророблена величезна робота: змили/збили всю стару штукатурку та зробили нову; пошпаклювали стіни та заклали цеглою отвори у них, завдяки яким колись студенти чули, що відбувається у сусідній аудиторії; вперше відшліфували машиною паркет та залакували його; зняли старі світильники та встановили нові; демонтували стару підвісну стелю та змонтували нову, за новою технологією, завдяки якій в аудиторіях буде значно тепліше, ніж раніше; демонтували старі двері до аудиторій та встановили нові. Цей неймовірний результат було отримано

завдяки нашим працівникам, а не найнятим ремонтним бригадам. Всі, хто мав змогу побачити результат, були надзвичайно вражені. Адже «до» та «після» має велику різницю.

Колосальна робота була пророблена працівниками університету для того, щоб порадувати студентів комфортними аудиторіями та приємно їх здивувати. Ремонт відбувся завдяки сприянню проректора з адміністративно-господарської ро-

боти Володимира Караванського та ректора Галини Киричук. Саме вони прийняли ризиковане, проте, як з'ясувалося, вірне рішення роботи ремонтними силами університету, не наймати спеціалістів аби зекономлені кошти використати для подальших ремонтних робіт у стінах університету.

Співробітники господарської частини планують продовжити роботу – в аудиторії № 216 провести ремонтні роботи, в коридорі другого поверху демонтувати стелю та поставити нову, пофарбувати стіни, замінити двері на пластиківі.

Університет з нетерпінням чекає на своїх франківців, щоб викладачі, студенти, співробітники відвідали відремонтовані аудиторії. Впевнена, що у таких приміщеннях легше буде сприйматися найскладніший навчальний матеріал!

Приходьте, без вас дуже порожньо в університеті!

Єлизавета Павлушина

СТРІТЕННЯ

Стрітєння відноситься до «годового празника». Припадає воно на 15 лютого. В Україні це свято шанувалось особливо. В народній уяві Зима – це стара жінка, в лахміттях, зла, жорстока, із торбою за плечима. Саме такою Зима виходить в цей день на зустріч Літові (Весні), красивій юнці зі збіжжям в руках. В Україні це свято має й інші назви: зимобір, громниця.

В цей день святити власно виготовлену свічку, яку потім запалювали вдома, щоб «мороз дерев не побив», «щоб весняна повинь не зашкодила посівам» тощо. Також на Стрітєння святити воду, яка мала такі ж властивості, що і йорданська. Стрітенська вода дуже помічна – «від пристріту», «зглазу», «навроків», тобто від впливу недобрих, злих, жорстоких людей. Коли святити в церкві воду, селяни набирали її в нову посудину, приносили додому і берегли. Цій воді приписувалась магічна цілюща сила. Нею вмивались, пили, натирали хворі місця. Колись, як чумаки виходили в дорогу, їм давали хліб і сіль, кропили стрітенською водою, промовляючи «Боже тобі поможи!». Коли чоловіки йшли в армію чи збиралися на війну, батьки кропили їх стрітенською водою, благословляли та говорили «Боже тебе збережи!».

В цей день Зима, кажуть, іде туди, де було Літо, а Літо туди, де була Зима. За народним віруванням Літо зустрічається з Зимом двічі: на Стрітєння (15 лютого) та в день святої Анни (3 грудня).

На Стрітєння ворожили на врожай, виставляючи тарілку із зерном надвір. Якщо вранці є роса – буде врожай,

немає роси – погана ознака.

В цей день проводились народні гуляння, різні гри на спритність, мужність, силу. Спалювали солом'яну ляльку – символ Зимы. В кінці дня збиралися на вечорниці, де дівчата пригощали хлопців різними стравами, виготовленими власноруч. Саме на Стрітєння випікали із тіста жайворонків, вважалося, що ця птаха приносить весну на крилах. Діти і дівчата ходили із тістечками від хати до хати, закликаючи весну, дарували жайворонків та самі отримували подарунки.

В цей день звертали увагу на прикмети. Ясна і тиха погода віщувала урожай та роїння бджіл; вітер – погана ознака; відлига – чекай пізньої осені і бережи хліб, бо в поле вийдеш не скоро; якщо в цей день відлига, то ще буде холодно, весна буде холодна і затяжна.

Із Стрітєнням пов'язані прекрасні весняні пісні, що звалися ягільки, гаївки, гагілки, веснянки. У багатьох куточках України їх починали співати саме на Стрітєння, закликаючи весну. Веснянки виконували тільки дівчата, взявшись за руки та створюючи коло (символ Сонця). Колись веснянки водили на роздоріжжях, клинцях, царинах, біля води, в гаю, лісі.

Прийшла до нас весна – красна,
Гаївочку нам принесла:
Для дівчаток гаївочку,
Для парубків мандрівочку.
або ж
Гей, дівки, весна – красна,
Весна красна, земля зелененька!
У першому броді соловей щебече,
У другому броді зозуленька кує.

Марія Масловська

ТРИ НАЙБІЛЬШ ЕФЕКТИВНИХ НАПОЇ ДЛЯ ПРОФІЛАКТИКИ КОРОНАВІРУСУ

Вчені Інституту молекулярної вірусології медичного центру Університету Ульма в Німеччині виявили рослинний продукт, який здатний на 97% пригнічувати коронавірусну інфекцію. Про це йдеться у статті, опублікованій в інтернет-виданні bioRxiv.

Під час дослідження вчені встановили, що сік чорноплідної горобини може придушити до 97% штамів вірусу SARS-CoV-2. Ще активніше пригнічувався вірус грипу. Також ефективність показали зелений чай і гранатовий сік.

«Ми виявили, що сік чорноплідної горобини (Aronia melanocarpa), сік граната (Punica granatum) і зелений чай (Camellia sinensis) мають віруліцидну активність проти обох вірусів. Це дозволяє припустити, що полоскання ротової порожнини може знизити вірусне навантаження у порожнині рота, знижуючи передачу вірусу», - йдеться у роботі вчених.

Фахівці пояснили, що ці та інші натуральні соки, а також зелений чай здатні послабити віруси за рахунок кислого середовища та рослинних поліфенолів на 80%.

«Наприклад, сироп бузини (Sambucus nigra) показав здатність полегшувати симптоми у хворих на грип», - повідомили фахівці.

Деталі за посиланням: <https://www.biorxiv.org/content/10.1101/2020.10.30.360545v1.full>

ЖДУ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА У ЦИФРАХ ТА ФАКТАХ

Підвищення спортивної майстерності студентів Університету відбувається у 10 групах з 12 видів спорту (волейбол, футбол, настільний теніс, баскетбол, атлетизм, легка атлетика, плавання, туризм, гімнастика, спортивна аеробіка, спортивна ходьба, спортивний туризм), в яких займається 222 студенти Університету.

На сьогоднішній день в університеті навчаються студенти, які мають значні здобутки у спорті та показали свій рівень підготовки України і світу.

Категорія	К-ть	Види
Володар Кубку світу	2	Гімнастика, кикбоксинг
Призер Кубку світу	3	Гімнастика, кикбоксинг, самбо
Переможець міжнародного турніру	3	Легка атлетика, триатлон
Учасник чемпіонату світу	3	Гімнастика, кикбоксинг, сучасне п'ятиборство
Призер Чемпіонату України	19	Кикбоксинг, стрільба з лука, армспорт, дзюдо, спортивна аеробіка, волейбол, айкідо, триатлон, сучасне п'ятиборство

Науково-дослідною роботою в університеті активно займаються 2 100 студентів, об'єднані у 230 наукових гуртків та проблемні групи.

Студентські наукові видання:

- «Студентські історичні студії»
- «Агітосець»
- «Україніка молода»
- «Психологічні дослідження»
- «THE PHILOLOGICAL UNIVERSE»
- «SEMPER TIRO»

Організація закордонних відряджень
Упродовж 2020 р. закордонні відрядження з науковою метою здійснили 37 студентів та 11 науково-педагогічних працівника та співробітника.

Показник	2018	2019	2020
Кількість науково-педагогічних працівників, співробітників	51	43	11
Кількість студентів	35	60	37
Кількість аспірантів	3	5	0
Всього	89	108	48

Упродовж 2020 р. в Університеті реалізувалися (продовжили свою дію, були продовжені або підписані вперше) 54 міжнародні угоди із 16 країнами.

Тим, хто має бажання детальніше ознайомитись зі звітом ректора, редакція пропонує зайти за посиланням: https://zu.edu.ua/offic/zvit_rectora_2020.pdf

ГІРКА ВТРАТА

17 лютого пішов з життя Євген Степанович Трускавецький... Наставник, вчитель, колега... Його інтелігентність, доброта, патріотизм, допитливий розум і почуття гумору цінували і студенти, і колеги та друзі.

Євген Трускавецький народився 5 квітня 1934 р. у містечку Снятин на Івано-Франківщині. У 1957 р. закінчив Чернівецький державний університет (сьогодні Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича) за спеціальністю біолог-біохімік. Свою трудову діяльність розпочав ще в 1952 році, працюючи піонервожатим. Згодом Євген Степанович продовжив свою діяльність на освітній ниві – працював вчителем хімії і біології у Любомулі Волинської області, був завучем, директором школи.

З 1964 р. завідував біохімічною лабораторією в науково-дослідному інституті курортології і фізіотерапії у П'ятигорську на Кавказі. Закінчив аспірантуру державного університету Ростова-на-Дону, де і захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Біологічна хімія».

З 1970 р. працював завідувачем кафедрою хімії, з 1974 по 1977 рр. був деканом природничого факультету Житомирського державного педагогічного інституту імені Івана Франка. У період 1977-1983рр. завідував кафедрою хімії Житомирського сільськогосподарського інституту.

Понад 30 років, в період з 1983 по 2015 рр., Євген Трускавецький працював доцентом кафедри зоології Житомирського державного університету імені Івана Франка, викладаючи курси біотехнології, цитології, мікробіології з основами вірусології. Він – автор і співавтор двох підручників для студентів закладів вищої освіти, рекомендованих МОН України; двох навчальних посібників для вчителів і учнів. Нагороджений нагрудним знаком «Слава Житомирського державного університету імені Франка».

Людина жива доти, доки її пам'ятають. Нехай кожен, чий життєвий шлях перетинався з Євгеном Степановичем, згадає сьогодні цю непересічну особистість, гарного колегу, вчителя, батька, дідуся...

НЕБЕЗПЕЧНІ ПОДАРУНКИ

Все ближче і ближче 8 березня. Свято, яке змушує чоловіків замислитися над тим, чим порадувати свою половинку. Подарунок має символізувати почуття та порадувати кохану. Деякі підбирають щось несподіване, а деякі – подарунки зі змістом. Але є категорія презентів, які категорично не можна дарувати – вони можуть накликати біду і зруйнувати стосунки. Предмети, які не можна дарувати на День всіх закоханих:

Гострі предмети (ножі та вилки). На гострих предметах може накопичуватися негативна енергія і подарувавши гарний набір ножів або вилок, ви можете накласти невдачу на людину. А разом з тим – і на ваші стосунки.

Кімнатні капці. Думаєте, що пухнасті кімнатні капці стануть відмінним подарунком? Помиляєтесь. Є така стара прикмета: якщо подарувати коханій людині капці, то вона піде з вашого життя.

Прикраси з перлів. За старими прикметами, перли символізують сльози вдів і сиріт. Такий подарунок приверне хвороби, втрати та сльози.

Алкоголь. Вважається, що алкоголь в подарунок забирає у людини здоров'я. Краще вже організувати романтичну вечерю та купити пляшку гарного вина.

Білизна. Не самий вдалий

вибір, оскільки, якщо вірити заборонам, кохана піде «наліво».

Шарф. Здавалося б, що може символізувати такий потрібний предмет гардеробу? Виявляється, шарф символізує швидку розлуку з близькою людиною. Запишіться на майстер-клас з в'язання, купіть пряжу для в'язання – сплетіть своїй коханій шарф самостійно. Ваш вчинок зацінять!

Фотографії. Стара прикмета свідчить, що фотографії обіцяють розлуку і розставання. Тому красиві колажі або спільна фотографія в рамці – табу.

Годинник. Ще один невдалий подарунок. Дехто говорить, що це до зради, дехто – до розриву. Ремінець/браслет годинника охоплює зап'ястя там, де промацується пульс. А це напряму впливає на серце – воно хотітиме вирватися.

Косметика для ванної. Все, що належить до миття у ванній – під заборону, інакше кохана людина «змиється» з вашого життя.

Рушник. Дивно, але і цей предмет (один) може привести до розлуки. Але ситуацію врятовують парні рушники.

Думайте, що дарувати. Вдалих знахідок у магазинах та приємних наслідків після вручення подарунку

За матеріалами Інтернету

«Усе. Я на сніг надивилась. Можете його прибирати. Поверніть літо - я змерзла»

П'ять запитань про кохання

Нещодавно відшуміло чергове свято, яке не зважає на вік та посаду, на стаття та життєвий досвід – день закоханих. Редакція, спільно з Студентським братством, звернулася до керівників університету та факультетів, до студентів та студенток з кількома запитаннями.

- 1.На Вашу думку, кохання – це .....
- 2.Чи пам'ятаєте Ви своє перше кохання і яким воно було?
- 3.Чи вірите Ви у кохання з першого погляду?
- 4.Де ви познайомились з нинішнім коханням?
- 5.Чи святкуєте день закоханих?

Наталія, проректор з навчальної роботи

- 1.Повага один до одного
- 2.Звісно, пам'ятаю. Воно було світлим
- 3.Вірю
- 4.На курсах іноземної мови
- 5.Ні

Тетяна, проректор з наукової і міжнародної роботи

- 1.Це – кохання
- 2.Звичайно. Це – мій чоловік. Це – перше кохання і, сподіваюсь, останнє
- 3.Я вірю у закоханість з першого погляду, а для кохання потрібен час і робота
- 4.Ми разом ішли новий рік святкувати.
- 5.Так, звичайно, святкуємо

Віктор, голова вченої ради університету

- 1.Найвищий, найліпший, найкращий емоційний стан людини, яка переживає таку миттєвість
- 2.Пам'ятаю. Таке найвище, найкраще, найліпше, емоційне
- 3.Очевидно, так
- 4.В університеті, на студентській лаві
- 5.Я день закоханих святкую щодня

Володимир, проректор з навчально-методичної та виховної роботи

- 1.Це - почуття
- 2.Так. Боязким.
- 3.Так
- 4.На шляху до університету
- 5.Відмічати будемо, якщо робота дозволить

Олексій, директор ННІ філології та журналістики

- 1.Почуття, стан душі

- 2.Так. Дитячим
- 3.Скоріш, ні
- 4.В університеті
- 5.Скоріше, ні

Олександр, декан історичного факультету

- 1.Це – любов, взаємоповага, терпіння один до одного
- 2.Пам'ятаю, але туманно
- 3.Ні
- 4.Коли навчалися в аспірантурі у Києві
- 5.Так

Світлана, заступник декана фізико-математичного факультету з навчальної роботи

- 1.Це почуття, яке змінює світ на краще, окрилює, одухотворяє і стимулює, пробуджує до життя
- 2.Звичайно. Ніжним, юнацьким і багато-багато мрійливим
- 3.Так, вірю. Звичайно, є. Напевно, таке кохання стовідсотково вже десь на небесах прописане
- 4.Зустріла свою долю під час навчання
- 5.Вряди годи. Якщо час дозволяє, звичайно, святкуємо

Ігор, начальник навчального відділу

- 1.Це – взаємність
- 2.Пам'ятаю. Воно було дитячим, бо було ще у школі
- 3.Скоріш за все, так.
- 4.Зараз я мене немає другої половинки, перебуваю у процесі пошуку
- 5.Святкую з друзями, у колективі. Валентинки даруюмо один одному

Людмила, заступник директора ННІ філології та журналістики з навчальної роботи

- 1.Це – розуміти один одного все життя
- 2.Звичайно. Воно було сумбурне
- 3.З огляду на роки – ні.
- 4.В студентські роки в інституті. Познайомились у студентському профілакторії. Він там працював, відповідав за умови проживання та харчування.
- 5.Так, обов'язково, кожного року святкуємо день закоханих, оскільки це дата, коли ми з чоловіком офіційно вступили у шлюб. Головне – чоловік не забуде, не переплутає

Каріна, 21 рік

- 1.Це почуття, яке не має пояснення. Ти просто думаєш про людину, хочеш її бачити, і бути з нею поруч, бо того хоче твоя душа, а твоє серце

вистрибує лише від думки про цю особливу людину. Ти починаєш приймати людину такою, яка вона є, з усіма її недоліками. Підтримувати один одного і мотивувати. Розділяти радісні та сумні моменти життя. Хотіти, щоб кохана людина була завжди поруч, сумувати, коли довго її не бачиш. Робити життя одне одного кращим, планувати спільне майбутнє. Кохання – це коли не можеш уявити своє життя без людини, яку обрало твоє серце.

2.Звісно, перше кохання завжди пускає свої корені у нашу пам'ять. На жаль, перше таке світле почуття залишило зовсім не світлий відбиток. Це були дуже теплі почуття, а, головне, взаємні, схожі на казку, але тривало це все недовго. Через наступ російської армії у 2014 році ця людина зникла під час виконання військових обов'язків... Довгий час переживала та чекала, проте зрозуміла, що потрібно жити далі. Більше ми не бачилися, і я нічого не чула про нього, але досі сподіваюся, що ця людина у безпеці. Таке не забувається...

3.Так, інколи досить одного погляду, щоб розбудити у серці пожежу, і викликати метеликів у животі.

4. Зараз я не маю другої половинки. Але з першим своїм коханням познайомилася у Новий рік. Група людей, перевдягнена у казкових героїв, прийшла вітати сім'ї військових та дітей. Так склалося, що ці люди були друзями батьків, які працювали у військовій частині, і вони залишилися на святкування. Після знайомства почали спілкуватися.

5.Не святкую. Цей день для двох закоханих людей, поруч зі мною такої людини немає...

Ліза, 20 років

1.Єднання двох душ, коли кохаєш не за щось, а всупереч всьому. Це відданість, уміння пробачати, коли один в одного ви на першому місці.

2.Кохання з першого погляду. Справжнє, емоційне, складне, красиве і драматичне.

- 3.Так.
- 4.На вечірці у друзів.
- 5.Святкуємо.

Продовження на 7 стор.
електронної версії газети за посиланням: <https://zu.edu.ua/universum.html>

РОЗКАЖИ ПРО СЕБЕ

Календарний рік, що пройшов, був надзвичайним. Два карантини, дистанційне навчання, стрімке освоєння комп'ютерних технологій, виховний процес через монітор та багато всього іншого.

Проте, як визнавали самі студенти, у них з'явилося надзвичайно багато вільного часу. Редакції газети стало цікаво – як студенти проводили свій вільний час? Чому вони його присвячували? Що їх захоплює? Чому надають перевагу? За допомогою ми звернулися до Студентського братства університету.

Віталій Гарячий, голова Студентського братства, спільно зі своїм активом провели опитування – розкажи про своє хобі, про те, як ти проводиш свій вільний час.

Починаючи з цього числа газети, редакція буде пропонувати вашій увазі цикл розповідей про захоплення наших студентів, написані ними самими. Просимо бути поблажливими до віршованих чи прозових творів, до якості фотографій, бо все це – аматорські твори. Приємного ознайомлення із хобі студентів ЖДУ

P.S. Студенти університету, які також хочуть розповісти про себе та своє захоплення – надсилайте тексти у форматі документа та фотографії у форматі .jpg на електронну пошту редакції (вказана у вихідних відомостях газети на останній сторінці)

Андрій Близнюк,
редактор газети «Універсум»

Яна Савіцька

Про себе: студентка випускного 4-го курсу ЖДУ імені Івана Франка спеціальності журналістика. Поезією зацікавилась ще у шкільному віці. У захваті від витязя молодшої української літератури Василя Симоненка та романтичної Ліни Костенко.

Розмова-вибачення із любим другом Пушкіним

Інтерв'ю з пам'ятником Пушкіну в Житомирі

Похмурий день диктує осінь сьогодні,
Гіркими слізьми плаче хмара грозова,
І буря мглою небо накриває –
Не може Пушкін більше стримати слова.

Чому високого мистецтва жрець,
Стоїть окутаний такою сильною журбою?
Прозаїк, драматург, поет усіх часів,
Дай відповідь мені, то що ж з тобою?

«Я в брилі кам'яній забитий назавжди,
Але душа моя живе у цьому парку.
Мене тут люблять, думав я собі,
А потім... в мене кинули цигарку.

Хто міг таке дозволити собі?
Хіба в нас є подібні

маргінали?
Та це ніщо, а вчора взагалі, –
Мене Михасем Лермонтовим звали».

- І що ти цій людині відповів?
«Шановний пане, що в калюжу пива сів,
Я бачу вабить вас література, але можливо, –
У голову ударив жар, вам зле, напевно це – температура.

Нічого, пийте любий друже,
Перекидаєте залпом це Чернігівське, як квас.
Нехай натхнення, пристрасть, насолода
В цей вечір огортає вас».
- На наш народ образу не тримай,

Звичайно, не усі у нас такі, –
Ми твою творчість любимо і цінуєм,
Та іноді трапляються «знавці».
«Я розумію, я до цього звик,
Та зовсім інше мене все-таки гнітить».

- Що саме так напружує тебе?
«Моє ім'я і прізвище, ви де? Десь ззаду, знизу люди притовкли,
І так зійде, та хто я тут такий.

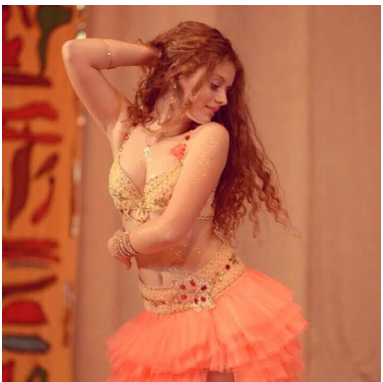
Тож не Гагарін, і не Шодуар, На честь яких цей парк назвали.
Радію, що по плечі монумент,
А то б на п'ятій точці «Пушкін» написали».

- Великий, геніальний літератор –
Ти зовсім на таке не заслужив,
Я перепрошую тебе за неповагу,
Я запевняю, не дарма ти жив.

Та жоден чародійник милий, Володар співів і думок,
Не проявив такої сили В складанні віршів та казок.

Як розкрити свою жіночність?

На сьогоднішній день у соціумі актуальною є тема комплексів та внутрішніх бар'єрів. Мій досвід спілкування зі своїми однолітками переконав мене в тому, що саме представниці прекрасної статі мають найбільшу кількість комплексів та надзвичайно невпевнені у собі. Раніше я теж була досить закомплексована до того часу, поки у моєму житті не з'явилося нове хобі – східні танці.

Вже 7 років я професійно займаюся східними танцями у одній із найкращих танцювальних шкіл Житомира «Hot Arabian Dance». З появою танців моє життя заграло новими фарбами: тренування з улюбленим тренером, підготовка до конкурсів, виступи на сцені, майстер-класи, продумування кожної деталі у своєму сценічному костюмі, приємне хвилювання перед

виходом на сцену і довгоочікуваною нагородою. Саме танці допомогли мені полюбити себе і бути впевненою, допомогли розкритися та навчили не боятися публіки.

Окрім внутрішніх трансформацій танці сприяли моєму фізичному вдосконаленню:

- регулярне фізичне навантаження допомагає підтримувати м'язи в тонусі та в гарній фізичній формі;
- східні танці позитивно впливають на жіноче здоров'я та навіть сприяють профілактиці деяких серйозних хвороб;

- розвивається пластичність та гнучкість;

- почала краще відчувати своє тіло і контролювати його;

- завдяки нормалізації циркуляції крові покращився колір та стан шкіри;

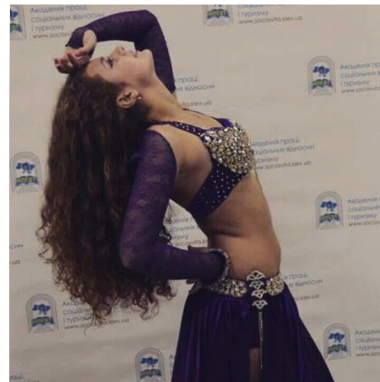
- зміцнила м'язи та хребет;
- сформувала правильну поставу.

За що я обожнюю східні танці, то за те, що вони не мають ніяких обмежень. Ними може займатися як і трьохрічна маленька дівчинка, так і жінка похилого віку, яких у наших колах називають «сеньйоритами». Східний танок у виконанні дівчинки чи сеньйорити буде виглядати гармонічно та по-особливому. У кожній танцівниці один і той самий рух буде виглядати по-різному, що підкреслить її індивідуальність.

Мало хто знає, що східними танцями займаються й чоловіки, професійно проводять майстер-класи,

займаються хореографією та виступають на сценах по всьому світу.

Східний танець навчить кожну дівчину та кожного хлопця любити себе і цінувати свою індивідуальність. Почавши займатися східними танцями, ти вже не зможеш зупинитися, будеш надалі все більше танцювати, вдосконалюватися і жити у нескінченному вирі полум'яного танцю.

Східні танці внесли у моє життя великі зміни, які позитивно вплинули на мене та моє життя. Ніколи не пізно почати любити себе і жити в гармонії з собою.

Відео виступу за посиланням: <https://www.youtube.com/watch?v=KsafnJLErfU>

Єлизавета Павлушина

Дмитро Котвицький

Про себе: студент IV курсу спеціальності 015 «Професійна освіта» (Дизайн).

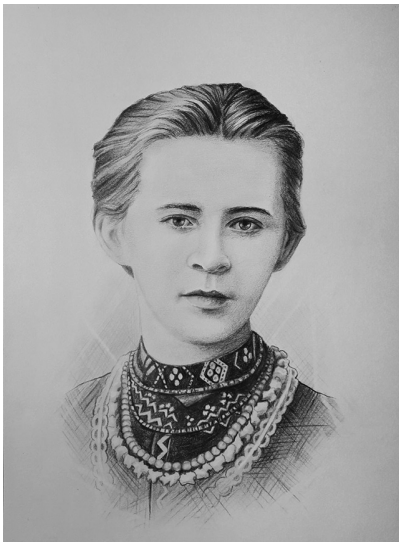
Почав займатися творчою діяльністю ще в учнівські роки. Брав участь у місцевих, обласних, всеукраїнських виставках і конкурсах мистецького спрямування.

Твори представлялися на таких виставках «Мистецький всесвіт», «Вчимося творити прекрасне», «Астрологічна феєрія мистецтва та дизайну»; підготовлено та презентовано авторський доробок мистецького проекту «Орнаментация трипільської мальованої кераміки. Світ мальованої кераміки Олега Ольжича».

Став лауреатом III ступеню X Міжнародного конкурсу молодих дизайнерів «Україна квітуча 2018», брав участь у III Міжнародному студентському конкурсі з шрифту і каліграфії «Pangram» (2018 р.).

Стипендіат Житомирської обласної державної адміністрації для обдарованої молоді в номінації «За творчі досягнення».

А так я бачу Лесю Українку.

Продовження на 7 стор. електронної версії газети за посиланням: <https://zu.edu.ua/universum.html>

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачений студентський квиток, виданий 2 жовтня 2017 року Житомирським державним університетом імені Івана Франка на ім'я Савіцька Яна Віталіївна, вважати недійсним.

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.

Свідцтво про реєстрацію ЖТ № 257 від 22 січня 2003 року.

Редактор: Андрій Близнюк.

Коректори: СІЦ.

Верстка: Вікторія Данилюк
© СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.

Тел.: (097) 322-09-50.

Електронна адреса: a.bliznjuk.zt@gmail.com

Електронна версія газети: <https://zu.edu.ua/universum.html>

Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщені у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.

Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Віддруковано у комунальному книжково-газетному видавництві «Полісся».

Адреса: вул. Шевченка, 18а, Житомир.

Тел.: (0412) 37-35-53.

Замовлення № 168

Наклад 300 примірників.

Віталій Гарячий
Про себе: студент 22Бд-Соіст історичного факультету
Займаюсь студентським самоврядування, екс-голова студентського братства історичного факультету, діючий голова студентського братства ЖДУ ім. Івана Франка. Діючий голова ВП УАС Житомирщини. Об'єднання студентів та захист їх прав і інтересів є моєю головною ціллю під час навчання в університеті.
Займаюсь воркаутом та баскетболом. Це заняття, на яких я можу відірватися та повністю погрузитися в себе.
Пишу вірші, які відображують стан моєї душі у той чи інший період мого життя.

Вечірнє місто
Та погляд твій,
В серці моїм огнисто
Палає сухостій.
Пар, як дим від серця,
Вкриває пустоту,
Прошу, не сердься
За мою німоту.
Вірний голос
Твого серця,
Неначе космос
Для митця.
Тепер розумію
Силу твого буття.
Та кидаю надію
На наші почуття.
Місцевий мороз
Колотить дівча,
Не потрібно сліз
Притулись до плеча.
І мені приємно
Відчувати холод,
Та йти безтямно,
Аби тільки поряд.

П'ять запитань про кохання

Початок на 5 стор.

Марта, 20 років
1. Кохання - це сенс життя.
2. Пам'ятаю. Це було класно.
3. Ні.
4. Не маю другої половини.
5. Не святкую.
Денис, 20 років
Деніс – це коли ти робиш та завжди хочеш робити людину щасливою і нічого не вимагаєш натомість.
2. Так, було, однак спогади не найкращі.
3. Так, вірю
4. У соціальних мережах
5. Так
Денис, 21 рік
1. На мою думку, кохання – це щось неймовірне. Це те, на що заслуговує кожна людина, тому що немає нічого кращого, ніж кохати свою другу половинку та любити в ній все: і хороше, і погане. Я вважаю, що справжнє кохання – це тоді, коли ти можеш пробачити своїй другій половинці все (в межах розумного).
2. Пам'ятаю. Це коли ти хочеш зробити для своєї половинки все-все. Коли серце б'ється, як скажене, немов ось-ось вилетить.
3. Якщо чесно – то я не вірю в кохання з першого погляду, як на мене, це неможливо.
4. Зараз немає поруч коханої людини.
5. Святкую, якщо є друга половинка.

Альона, 21 рік
1. Це почуття, коли ти приймаєш людину, яка поруч, абсолютно будь-якою, з усіма недоліками і перевагами, відчуваєш себе поруч з нею спокійно і впевнено.
2. Пам'ятаю, палкою, юнацькою, трепетною, моментами божевільною.
3. Ні, вважаю, що з першого погляду може виникнути лише симпатія і інтерес до людини. А в щось більше це може перерости лише згодом.
4. У парку, через компанію спільних друзів.
5. Так.
Богдана, 21 рік
1. Це дивне відчуття, коли тобі байдужі всі, окрім однієї людини, і всі твої думки лише про цю людину.
2. Так, воно було не взаємним, але через кілька років ми знову зустрілися і зрозуміли, що дуже потрібні один одному.
3. Так, вірю.
4. В школі.
5. Так.
Інна, 21 рік
1. Те почуття, яке об'єднує двох людей, але, скоріше, це симпатія, яка згодом переростає у звичку. Ми просто звикаємо до присутності людини у своєму житті й помилково називаємо звичку коханням.
2. Скоріш за все, це було захоплення, яке тривало протягом 5 років.
Ці відносини були складними й токсичними. Вони не принесли нічого корисного, окрім цінного життєвого досвіду що пробачати зради не можна, вірити потрібно тільки собі,

покладатися можна лише на власні сили. А ще – навчило не танцювати на граблях.
3. У кохання з першого погляду не вірю. На жаль, ми живемо не в казках. Вірю у симпатію, яка може виникнути з першого погляду та звичайну цікавість до нерозгаданої таємниці.
4. Коханої людини не маю. Намагаюся не заводити зайві знайомства та стосунки, якщо вони не стосуються робочих моментів. Кар'єра перш за все.
5. День закоханих не святкую. І не святкувала, коли була стосунках. Для мене це – звичайний робочий день. Але я щиро рада за тих людей, які вірять у чудеса та змогли не лише знайти власне кохання, а й пронести його через роки.
Любов, 21 рік
1. Кохання – це дуже світле, тепле та божевільне почуття. Закохані люди стають кращі один для одного, для оточуючих, рідних та близьких. Кохання – міцне почуття, воно надихає, окрилює та заставляє нас творити і творити. Таке почуття здатне до найчистіших та навіть найжахливіших вчинків. Це свого роду невидимі нитки, які зв'язують обох людей. Закохані люди схожі зовнішньо (мімікою, жестами, стилем одягу) та внутрішньо (висловами, думками). Кохання – найкраще почуття, яке колись було створено Богом.
2. Звісно пам'ятаю, таке відчуття ніколи не забути. Це було у юні 11 років, а моєму парубкові аж цілих 15. Спочатку воно було чистим та навіть наївним, але потім болісним та гірким.
3. Ні.
4. Позналились ми у моєму селі 5 років назад.
5. Через певні особливості роботи не святкуємо. Але при зустрічі обмінюємось подарунками.
Катерина, 20 років
1. Особисто для мене кохання – це те, що допомагає рухатись вперед, це те, що викликає в душі теплі емоції, коли тобі просто добре з людиною, коли ти любиш не за щось (за зовнішність, вчинки чи щось інше), а просто любиш людину як особистість, приймаєш всі недоліки і готова підтримувати і в радості, і в горі.
2. Це сталося в підлітковому віці. Хлопець надів мені на палець обручку з гілочки яблуні, яка досі росте в сусідньому дворі. Я ідеалізувала свого обранця, наділяючи його великою кількістю позитивних якостей, бачила в ньому риси характеру, які притаманні мені. Тоді було класно, але ми були дітьми, цей час вже давно пройшов.
3. Ні, не вірю. На мою думку, з першого погляду ми оцінюємо людину, наприклад, зовнішність. Завдяки цьому ми робимо перші висновки, які дуже загальні та поверхневі. Для того, щоб закохатись, потрібно більше часу, щоб дізнатись про людину більше, його характер та спосіб життя.

4. Зі своїм хлопцем я познайомилась 5 років тому на вечірці у спільної знайомі.
5. Зазвичай, в цей день в різних кафе міста багато пар, які святкують день закоханих, а ми з хлопцем більше любимо посидіти вдома, тому 14 лютого ми можемо замовити доставку їжі та спільно подивитись фільм.
Наталі, 21 рік
1. Кохання – це коли ти насолоджуєшся кожним моментом, коли ти з коханою людиною, коли є опора та підтримка, коли втрачаєш голову від кохання, не бачиш і не зважаєш на інших, коли «метелики в животі».
2. Перше кохання важко забути. Це були неймовірні відчуття, як у казці. Ще досі згадую ті моменти і так тепло стає на душі.
3. Так, вірю.
4. Немає на даний момент другої половинки.
5. Не святкую.
Діана, 20 років
1. Кохання – це найнезвичніше почуття на світі, яке неможливо порівняти ні з чим!
2. Так, пам'ятаю, це було в молодших класах. Воно було не взаємним.
3. Скоріше ні, аніж так.
4. Позналикомили друзі
5. Не святкую.
Тетяна, 19 років
1. Кохання – це довіра, взаєморозуміння, повага, підтримка, щирість між двома людьми.
2. Так пам'ятаю. Було це взимку на Різдво, він прийшов з другом за компанію до мого дому, щоб познайомитися. Наступного дня ми пішли гуляти і вийшло так, що він мені сподобався, а я йому, так все і закрутилося.
3. Так.
4. Я вже розповіла в 2 пункті.
5. Так.
Анна-Марія, 21
1. Це взаємні почуття, які підкріплюються повагою, самопожертвою, довірою, увагою та уважністю одне до одного.
2. Я пам'ятаю свою першу нерозділену симпатію зі шкільних років, коли я навчалась у 5 класі. Минули роки і симпатія переросла у справжнє кохання, яке триває й нині.
3. Якби зі мною цього не сталося, я б у це не вірила. Я ніколи не могла й подумати, що в пошуках свого кохання я повернуся і ближче познайомлюсь зі своєю першою симпатією. Банальна цікавість дізнатися – хто мені так подобався раніше, зробила свою справу.
4. Перший раз у школі, але мій майбутній обранець тоді мене не помічав. Другий раз, вже після закінчення школи, в соціальних мережах, коли ми почали тісно спілкуватись і дізнаватися більше одне про одного. Так і почалася наша історія, історія нашого кохання.
5. Ні, це занадто «ванильно». Ми і без дня закоханих можемо спонтанно, без приводу влаштувати собі свято. Ми насолоджуємося життям та одне одним і для нас кожен день неначе свято!!!

Дмитро Ігнатченко
Про себе: Мене звати Дмитро, і я пишу вірші. Інколи знімаю відео на власний ютуб-канал. Пишу рімейки на популярні пісні та планую зробити бренд 9IMKA впізнаваним в Україні.
Вперше сів за написання віршів три роки тому, й надалі вдосконалюю свої вміння.
Навчаюсь в ЖДУ на спеціальності журналістика. Мені подобається бути в кадрі, це вплинуло на мій вибір професії. Для кращого сприймання аудиторією власних віршів, я знімаю їх декламацію, а відео викладаю на YouTube каналі «9IMKA».
Читайте, дивіться, підписуйтесь, коментуйте

Життя, любов і влада
Що хотілося б мені сказати
Про любов, життя і владу вашу,
Про те, що не може вже не хвилювати,
І що давно засіло в голові.
Любов, вона ж буває різна,
По-своєму ми розуміємо її.
Для когось – це вечірки, п'янки й подарунки,
Для інших – діти, відданість і щирі почуття.
Життя, воно таке різноманітне,
Довге й, водночас, коротке,
Таке щасливе і прекрасне,
А через мить – болюче і гірке.
А люди, ви дійсно думаєте що в усьому винна тільки влада?
Ви намагалися на себе подивитися хоч раз?
Сміття по місту ж викидає влада
А не український шановний наш народ
Ми чекаємо на швидкі зміни
Від президента і зібраної ним «сім'ї»
Проте було б напевно швидше
Якби ми не чекали, а зміни почали робити у собі

Завтрашній день
Завтрашній день, він не настане ніколи
Так і буде ця фраза звучати щодня
Так само і вчора, не повернеться ніколи
Пережити не зможеш події минулого дня
Жити потрібно тільки сьогодні
Кохати, радіти, сміятися, плакати
Дарувати людям емоції наші
З теплотою вітати зустрічне дитя
До батьків приїздити не завтра, сьогодні
І дзвонити їм хоча б щодня
Вони твої рідні
А ти для них досі всього лиш дитя
Друзі то інше, але також сім'я
Вони допоможуть, раптом біда
Потрібно лиш вибрати справжніх, надійних

А не тих що можуть в спину вштрикнути ножа
В собі тримати нічого не треба
Краще не буде ні тобі, ні мені
Собою бути ось в чому потреба
І знати що тебе не покинуть в біді

Я подарую тобі квіти
Я подарую тобі квіти
Це буде наш з тобою особливий день
Бо десь там за горою коло ріки
Так радісно щебече соловей
А пам'ятаєш, чекав тебе я на морозі?
На нашій місці біля літхара
І вітер щось тоді розбушувався
Я подивився вдаль, і зрозумів, моя
Постійно ти хотіла щось сказати
Я бачив, бачив по твоїм очам
Тоді подарував я ті квіти
І здалеку десь було чути співи солов'я
А пам'ятаєш, ні, не пам'ятаєш...
В руках не бачу більше квітів
І щось не чути більше солов'я
Нічого ти не пам'ятаєш, щось не пригадуєш і я...
Я просто йду, кудись туди, далеко
Та бачу квіти знов в твоїй руці
Ти знаєш це було нелегко
Забути все, що «чули» ліхтарі

Мости палають
Мости палають, вітер дме
Життя навколо лиш цвіте
І дощ, що поливає квіти
Кохання наше, також полива
А кажуть, пам'яті не стерти
І не під силу ще нікому
Взяти, і забути ті моменти
Коли біль душу розрива
Ніхто не дасть тобі поради
Не скаже цю важливу фразу:
«Для того щоб щасливим бути —
Потрібно пережити і печаль»

Продовження зі стор. 6
Так я бачу Лесю Українку

